

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

درویش وردک

۰۸ جون ۲۰۱۵

مجلس شانزدهم (در عمل به قرآن)

شامگاه روز سه شنبه یازدهم ذی القعدة سال ۵۴۵ هجری قمری، شیخ عبدالقادر (رضی الله تعالی عنه) در مدرسه چنین بیان فرمود:

حسن بصری رحمت خدای بر او باد گفته است: دنیا راسبک بشمارید. به خداوند سوگند، که زندگی دنیا گوارانی شود، الا باخوار داشتن آن.

(یا غلام) عمل به قرآن ترابه خدائی که قرآن را نازل کرده است می رساند، و عمل به سنت ترا مؤمن به رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) می گرداند. عمل به قرآن موجب می شود که برکت آن در دل مؤمن جاگزين شود، و دل را از آلودگیها پاک ساخته و آن را صفا و زینت بخشد. قرآن به منزله آرایشگر قلوب است و واسطه بین خلق و خالق. هرگاه قدمی به سوی خدا پیش رفتی، شادمانی به تودست می دهد. برتولازم می گردد که شکر آن را با اطاعت بیشتر، به جای آوری. (امابدون) شادمانی غیر از این، هوی و هوس است.

جاهل به ظواهر دنیا شاد است و عالم دنیارا در اندوه می داند. جاهل مقدرات رامی بیند و بآن جدال می کند، اما عالم با آن موافق و بدان راضی است.

ای مسکین، تماشاگر بی اعتناء، یاستیزه گربا مقدرات مباش، تا هلاک نگردی. دگرگونیها و تحولات سازنده زندگی برای کسانی است که در برابر خواستهای خداوندی تسلیم اند، و اعتنای به خلق را از دل رانده، و به خالق پیوسته اند. با جان و دل و باطن به خدای بپیوند. در پیروی از خدا و رسول و بندگان صالح مداومت داشته باش. سود دنیا و آخرت رامی توانی در خدمت بی شائبه صلحا به دست آوری. اگر تمام دنیا ملک تو باشد، ولی قلبت به سان قلب صالحین (با صفا و خاشع) نباشد، بدان که مالک نره ای نیستی. کسی که قلبش بپذیرش و انجام اوامر خداوند اصلاح شده باشد، میان عوام و خواص، جز بر اساس قوانین و فرمان حق، داوری نمی کند.

وای بر تو! شگفتا! خود را بشناس، که چه هستی و در مقابل مردان خدا چه ارزشی داری؟ تمام فکر و اندیشه ات پیرامون خوردن و آشامیدن و پوشیدن و تولید نسل و جمع و ذخیره مال دنیا صرف می شود. در دنیا عامل و مزدور نفس و ضایع گرداننده آخرتی، تاروی که بدن تو طعمه کرمها و سایر حشرات زمین گردد. پیغمبر اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموده: **«إِنَّ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ مَلِكًا يَنَادِي كُلَّ يَوْمٍ غُدُوَّةً وَعَشِيَّةً، يَأْتِي أَدَمَ لِدَاوَا لِلْمَوْتِ وَأَبْنَاوَا لِلْخَرَابِ وَأَجْمَعُوا لِلْأَعْدَاءِ»** - (همانا خدای عزوجل رافرشته ای است که، هر بامداد و شامگاه بانگ می کند که، ای فرزندان آدم، تولید نسل کنید برای مرگ، و بنا نمائید جهت ویرانی، و مال دنیا را جمع کنید برای دشمنان).

مؤمن واقعی کسبست که نیتش از سر صدق و درست باشد، تمام اعمالش به خاطر دنیانیت، بلکه به وسیله دنیا، آخرت را به دست می آورد. به بنای مساجد می پردازد، پل احداث می کند، به ساخت مدارس همت می گمارد، کاروانسراها می سازد، راه و گذرگاه مسلمین را پاک می کند! و اگر غیر از اینها فعالیت دیگری داشت، در جهت رفاه، اهل و عیال، بیوه زنان، و درویشان و افرادی که نیازمند کمک باشند، است برای رضای نفس عملی انجام نمی دهد. این اعمال پسندیده را به خاطر کسب پاداش اخروی آنها انجام می دهد.

وقتی تمام اعمال شخص خالصاً مخلصاً برای خدا بود، هست و نیست خویش را به خدا وا می گذارد، قلبش با انبیاء و مرسلین پیوستگی حاصل می کند، اعمالش مورد قبول واقع می شود، قول و عمل و ایمانش مورد رضایت قرار می گیرد، و در نتیجه خیر و برکت دنیا و آخرت نصیبش خواهد گردید.

کسی که دلش به ذکر خدا مشغول است، همواره زنده است. مرگ او تنها یک لحظه است، و آن لحظه انتقال از حیات دنیوی به زندگی جاودانی اخرویست. هرگاه ذکر خداوند در دل جاگزین گردید، بنده پیوسته به یاد خداست، هر چند زبان او گویا نباشد، و هرگاه این ذکر ادامه یابد، بنده در مقابل خداوند تسلیم محض و در تمام احوال مطیع و فرمانبردار می گردد. (تاجائی که) اگر توافق حق را در آمدن زمستان و تابستان نبیند، فرارسیدن آنها را تکذیب می کند. و از گرما و سرمای آنها متأثر نمی گردد. و همچنین در هنگام بلاها و مصیبتها، صابر و بردبار است، زیرا همه را از جانب خدای داد.

چه نیکوست احوال این قوم! چه شگفت است اعمال این گروه! هر چه از خدای بدانان برسز بیاست، خداوند آنان را از چشمه معرفت خویش، شراب حقیقت نوشانیده است، و در دامن لطف او آرامیده اند، و به قرب وی انس گرفته اند، از اینرو و بناچار جز به اقامت در پیشگاه ذات اقدس او، به چیز دیگری نمی اندیشند و از هر چه غیر خداست غافلند. مانند مرده ای در دست قدرت حق قرار دارند، که هرگاه قدرت حق اراده کند آنان را به سان اصحاب کهف که درباره آنها می فرماید: «وَوَلَّيْنَاهُمُ دَاتَ الْيَمِينِ وَ دَاتَ الشَّمَالِ» - (آنان را به سمت راست و چپ برمی گردانیم. سوره کهف. آیت ۱۸).

زنده می گرداند و به حرکت درمی آورد.

آنان عاقلترین مردمانند که درخواستشان از خدا مغفرت و بخشایش است، و تمام هم و غمشان در حصول این مهم صرف می گردد.

وای بر تو! کردار اهل آتش را انجام می دهی، و انتظار ورود به جنت را داری، طمعت بیهوده است. به این زندگی عاریه مغرور باش، که به زودی از تو گرفته می شود. خداوند عزوجل این حیات چند روزه را به تو از اینجهت عطا کرده است، تا در جهت انجام اعمال نیکو و کسب رضایت حق، تلاش و کوشش نمایی. اما تو توتنها بنا به خواست و میل خود عمل می کنی. همچنین آگاه باش، سلامت جسمی، توانگری و ثروت، امنیت و آسایش، جاه و مقام و خلاصه هر آنچه از نعمتهای این جهانی که نزد توست، جملگی عاریتی و زوال پذیراند. پس در ارتباط به این امانتها راه افراط مپوی، که در برابر هر کدام مسوولی و بزودی بازخواست خواهی شد. از آنچه که در اختیار داری در راه رضایت خدا و خدمت، به خلق، طاعت و بندگی استفاده کن. (ای غافل) آنچه که به خود مشغولت داشته است، دیگران از آن جز برای جلب رضایت حق (چه در دنیا و چه در آخرت) استفاده نمی کنند.

یکی از بزرگان فرموده است: در مصاحبت با خلق رضایت حق را در نظر مدار، نه این که حق را برای رضایت خلق بخواهی. عهد کسی که پیمان خدای شکسته است بشکن، و دل شکسته آنکس را که در راه خدا شکسته است التیام بخش و دلجوئی کن.

از بندگان صالح، راه موافقت و رضایت در برابر حق را بیاموز.

«ربنا آتانا فی الدنيا حسنه و فی الآخرة حسنه و قنا عذاب النار». آمین.